

T. B. vinnur stórsigur í Hetlandi

Fyrsti leikurinn gav T. B. 6 móti 3, annar leikurinn 5 móti 1, triði leikurinn 2 móti 1.

Hin fjórði og seinasti leikurinn stóð á jövnun, 0—0.

Hin samlaði úrskurðurinn varð 13 til T. B. og 5 til Hetlendingar.

Tað var kanska ekki við sigurskenslu, at Tvöroyrarmenn lögdu í sjógv yvir til Hetlands fyrri at kappast á leikvöllum. Føroya liðið hevði seinast ikki staðið so væl í vígg.

Men ferðin kom at skerast betri enn væntað. Ja, hon varð til stórsigursferð fyrri T.B., gav teimum 13 mál móti 5 til frændurnar, Hetlendingar.

Sum hetlendisk bløð skriva, royndust T.B.arnir væl. Fyrsti hálvleikur gav tó Hetlendingum 2 mál móti ongum. Men so skifti. Næsti hálvleikur var T. B.s. Teir fingtu tá 6 mál móti einum til Hetlendingar.

So varð steðgur á nakrar dagar til næsta leik í Schalloway.

Hesin leikur var, sum bløðini siga, heilt T. B.s. Hann leyk við 5 til Tvöramenn móti 1 til Hetlendingar.

So kom hin triði leikurinn. Hann var aftur móti Leirvíkingum. Hann gav Tvöroyri aftur sigur, 2 móti 1. Men her vóru T.B.arnir fyrri tí óhappi, at tveir av teirra bestu spælararum, Mervin Dimon og Steinkross, komu at verða lamnir. Teir kundu tí ikki taka lut í 4. leikinum, ið var millum býarlíðið og T.B.

Men T.B. stóð seg væl kortini. Leikurinn endaði 0—0.

T.B.arnir lata óført at bliðskapinum.

Teir høvdu gávu við frá sóknini, eitt prýðiligt savn av grindareidskapi, gjørdur sum skreytlutur.

Tað er eyðsæð, at Tvöroyri fagnaði monnum sínum, tá ið teir komu aftur av sigursferðini.

Hvørt flagg var vundið í húnar hátt.

Á bryggjuni fagnaði sóknarstýrisformaðurin P. M. Dam teimum býarins vegna við hesum orðum:

Okkara gævu ítróttamenn, ið úti hava verið til kappingar!

Tað er mær ein heiður og gleði býarins vegna at hjóða tykkum so hjartaliga at vera væl afturkomnar av glesiligu sigursferð tykkara.

Vit fagna tykkum, so mannliga tit hava staðið, so virðiliga og reystmansliga tit hava umboðað Føroyar, men tó fyrst og fremst okkara heimbygd.

Tað var so — og er tað enn — at hjá lívsfrískum og kraftigum fólki, serliga ungdominum, var roynis- og ítróttaiðkanin, at vera fimur og kímiligur í líðum og limum, høgi í metum.

Hin háttmentaða gríkska tíðin setti ítróttin so høgt, at tað var til orðfelli kring allan heimin, at eitt sunt líkam gevur sunna sál.

Og norðbúgvirnir stóðu og standa teimum ikki aftari.

Hjá norðbúgvum var ítrótturinn og

líkamsvenjingin og skemtiligar kappingar ein hin dýrasti tátturinn í fólkalívinum, prísaður í kvæðum og í talu manna millum.

Sprottin av góðari, sterkari norðrari rót hevur fólkið, eldri sum yngri, á hesum staði verið fornur síði trútt. Ongastaðni hevur ítróttur- og kappingarkyndilin logað hjartari enn her. — Ongastaðni hevur hitt unga átróttarliðið átt sterkari og innligari samkenslu og fagnað á leikvöllum heima sum úti enn hjá fólkinum á hesum staði.

Men hitt unga liðið til tær ymsu tíðir hevur eisini roynst okkum væl. Mangar sigurslutirnar hevur tað borið okkum aftur við sær frá kappingarferðum, okkum og plássinum til fræðs og heiðurs.

Henda ferðin er ikki fyrsta ferðin, ið vit hava havt høvi at sýna okkara hug at meta fram til eina fagnaðarmóttøku av heimvondandi sigursmonnum eins og lutaðist teimum fornu gríkkum, ið komu heim aftur frá kappingum til heimbygdina við sigurskransi um høvur.

Henda ferðin verður vónandi heldur ikki seinasta ferðin.

Tit sigraðu — og sigurstíðindini frøddu okkum almikið.

Men sjálvt um sigurin ikki var so mikil, sum hann var, ja, sjálvt um tað bar hin vegin í leikunum, vildu vit takka og fagna tykkum, tí tit fóru tykkum væl og royndust sum menn, ið duga at vinna og vera við undirlutan og í øllum sýftum fremja stalbroðralag, sum sómir seg millum frændur og vinir.

Samstundis sum býurin takkar tykkum, okkara gæva ítróttaliði, senda vit eina vinarkvæðu til Hetlands.

So rópa vit eitt leingi lívi og eitt tryfaldað hurra fyrri okkara heimvondandi sigursmonnum.

Teir leingi lívi!

Ferðaleiðarin Georg Thomsen takkaði fyrri móttøkuna og greiddi stutt frá, hvussu avbera væl ferðin hevði gingist.

Hann handaði sóknarstýrisformanninum skriv frá Leirvíkar býarstjórn, ið vit prenta uppaftur her í blaðnum:

Til borgmeistarinn og sóknarstýrislimarnar á Tvöroyri, Føroyum.

Av tí, at borgmeistari Leirvíkar er burturstaddur, eri eg fyrri tí góða henni at taka ímóti teirri fráliku gávu, ið harra G. Thomsen tygara kommunu vegna vinarliga hevur handað Leirvíkini. Í móttøkuni býráðsins og Leirvíkinganna vegna av gávuini berast mær fyrri djúpar kenslur av felags vinarbondum, ið knýta saman hitt hetlendiska og føroyska fólkið, bondi, ið hava verið okkara millum í langari tíð, og sum eru styrkt í seinasta fjórðungsárhundraðinum við skiftandi vitjan okkara og tykkara millum av fótballsleikarum, serliga í seinasta ella teimum tíðugu vitjanum av m.s. Tjaldriinum. Hetta nýggja bindiliðið er okkum hjartaliga vælkomnið. Vit eru glaðir yvir, at havið, ið skilir okkara beggja oyggjar, ger tað møguligt hjá hesum prýðiliga fari at bera okkum nærri hvørt at øðrum. Bæðum okkara fólkið lutast ein felags arvur og felags liviháttur, og vit lita fram at eini víðari fremjan av vinaligum víðurskiftum okkara millum í komandi døgum.

Vit Hetlendingar skilja trupulleikar tykkara á teim fjaru oyggjunum, og vit virða tykkara fólks framhúðslyndi, ið so ásynliga trínur fram á øllum økjum.

Sosialur familjupolitikkur

Hvat familjupolitikki viðvíkur, eru vit onga leið komin í mun til hini Norðanlandini. Ja, vit eru als ikki byrjað at hugsa um hetta evnið, og stendur hetta, sum so mangt annað, í samband við, at vit dagliga tjakast og stríðast um allar aðrar spurningar enn teir, ið skulu til fyrri at gera Føroyar til eitt gott land at liva í — eitt fólkaheim, har øll hava nóg mikið og sama rætt til lívsins uppihald, til menning og mentan.

Livilíkindini mugu ikki skerpast orsakad av, at barnatalið í heiminum veksur. Tvørturímóti. Tiltøk mugu gerast fyrri at lætta um arbeiðsbyrðuna hjá kvinnum, hvørs lív verður vígt heiminum, størsta og ringasta arbeiðsplássi landsins.

Her er eingin vegur uttan um sosialistisku stevnuna, ið er einasta leið at gera hvørt heim til eitt lukkligt heim.

Tættir, ið vit her mugu taka til

skjóta og álvarsama viðgerð, eru m. a. skúlamáltíðir, búsetingarlán, møðra- og barnahjálp, barnapeningur, fríttíð til húsmóðurnar, sosial heimahjálp o. s. fr. Hetta eru bert nøkur fá, men týðningarmikil mál, ið vit mugu loysa, um okkara kvinnur, okkara børn, okkara heim, skulu hava somu sosialu-, mentunna- og menningarlíkindi, ja, stutt sagt sama lívsrætt sum kvinnur, børn og heim í øðrum londum.

Men hetta kostar pening, nógvan pening — nógv meira enn vit orka í løtuni, ja, vit kunnu beinanvegin gera okkum greitt, at hetta eru byrðar, ið okkara samfelag helst ongantíð verður ført at bera; men her verða vit at nýta rættindi okkara í sambandi við ríkisfelagskapin, ið er einasti tryggileiki fyrri, at hin einstaka familjan verður at standa javnbjóðis tí besta, ið onnur lond eru før fyrri at bjóða íbúgvum sínum.

GULLKORNINI rapla

Eitt av rumbulmálum tjóðveldisflokksins í politiska hernaðinum er sum kunnugt heimastýrislógin. Dagblaðið skrivaði herfyri —: »heimastýrislógin stendur ikki á nokrum tryggum stóði í Føroya fólki.« 14. sept. leggur aftrat —: »Hon stendur yvirhøvdur ikki á nokrum føroyskum stóði..... Tað er tvørturímóti. Føroya fólk hevði ávægt hesa skipan longu áður enn hon varð sett í gildi og lýst í lógarformi.« Víðari sigur 14. sept. um fólkaflokkinn: »meginpartin av ævi heimastýrislógarrinnar hava teir — sum størsti flokkur á tingi — verið høvudsstjóðulinn og høvudsstýttan undir hesi skipan... Dagblaðið nýtir hesi orð uttan at skammast.«

At fólkaflokkurinn hevur víðurkent heimastýrislógina er almanna kunnugt. Teir hava skipað landsstýri sambært hesa lóg, arbeitt við og undir henni nú í nærum 6 ár. Dyggiligar kunnu teir ikki víðurkenna hana. Allir teir, ið arbeiða undir anda lógarinnar, hava ikki einans víðurkent hana, men eru samstundis høvudsstjóðlar og høvudsstýttar lógarinnar; tað er greitt. Eisini mugu vit minnst til, at teir menn, ið flokkarnir seta í landsstýrið, megu sverja heimastýrislógina trygdareid. Hetta er víðurkenning av sonnum. Taka vit núverandi lógting, hava í fyrsta umfari 19 av 26 tingmonnum víðurkent heimastýrislógina. Víðurskifti tingmanna og veljara fólka-

flokksins ímillum skulu vit ikki leggja okkum úti.

So er tað tjóðveldisflokkurinn, ið sigur fólkaflokksmenn vera HØVUDSTJÓÐULIN og HØVUDSTÝTTAN undir heimastýrislógini, Tí teir hava skipað landsstýri undir hesi lóg.

Aftaná seinasta val — ella fyrri nærum 2 árum síðan — skuldi nýtt landsstýri skipast. Ovurfeignir vildu tjóðveldismenn tá sleppa upp í landsstýrið, teir samráddust við fólkaflokkinn, sjálfstýrisflokkinn og javnaðarflokkinn um setanina av nýggjum landsstýri — UNDIR heimastýrislógini

Hava fólkaflokksmenn — sambært 14. sept. hósdeginn 30. aug. 1956 — víðurkent heimastýrislógina og verið henni ein »høvudsstjóðul« og »høvudsstýttar«, ja, so hava tjóðveldismenn bæði ætlað at gjørt tað sama og verið tað sama.

Tað er tí beinleiðis ímóti ætlan og vilja tjóðveldismanna, at teir í dag ikki eru høvudsstjóðul og høvudsstýttar heimastýrislógarrinnar — hetta stendur fast, hesin veruleiki reingist ikki.

Tað er eingin munur á tjóðveldis- og fólkaflokksmönnum. — Bæði hava sagt seg til reiðar at arbeiðt undir heimastýrislógini, ið sostatt er víðurkent sum stjórnarlígt grundarlag av øllum flokkum á tingi — eisini tjóðveldisflokkinum, ið dagliga lesur heljardóm yvir somu lóg, ið teir eru til reiðar at sverja trygdareid.

Veruligi politikkur tjóðveldismanna á tingi og propagandaørka 14. septembers hava einki hvørt við annað at gera. Tað sama sum er undir teirra vælsignisli á tingi, er undir heljardómi í blaði teirra.

Á Leirvíkar býráðsins vegna takki eg tykkum fyrri virðiliga gávuina og beri fram vinarligastu kvæður frá Leirvíkingum til sóknarstýri tygara og Tvöramenn allar.

Vit vóna, at framvegis verður at gangast tykkum væl.

Tygara trúgv

G. H. Burgess, varabýarstjóri.